

Prag 12. - 15. 3. 90

SMETANOVA SIŇ OBECNÍHO DOMU

Úterý 13. března 1990 v 19.30 hodin

Středa 14. března 1990 v 19.30 hodin

7. ZÁVĚREČNÝ KONCERT ABONENTNÍHO CYKLU A —
K POCTĚ A. DVOŘÁKA A B. MARTINŮ

Pohostinská vystoupení

Drážďanská filharmonie

sólista: QUIDO TITZE — hoboj

dirigent. **Jörg Peter Weigle** (NDR)

RAINER PROMNITZ
1958

Symphonisches für B
Sehr ruhig, wie eine Kadenz
(house sólo: **Rolf-Varsten Brömsel**)
Schnell, wie ein Marsch
Sehr ruhig

BOHUSLAV MARTINŮ
1841—1904

Koncert pro hoboj a orchestr
Moderato
Poco andante
Poco allegro

Přestávka

ANTONÍN DVOŘÁK
1841—1904

Symfonie č. 7 d moll, op. 70
Allegro maestoso
Poco adagio
Scherzo
Finale

Violoncellista orchestru Drážďanské filharmonie, která dnes hostuje v našem abonentním cyklu A, **Rainer Promnitz**, pochází z Drážďan, kde se mu také dostalo prvního hudebního vzdělání. Pět let byl žákem drážďanské hudební školy; v letech 1976—1981 studoval hru na violoncello a kompozici. Od roku 1987 je Rainer Promnitz žákem Fr. Goldmanna na Akademii umění v Berlíně. Až dosud vytvořil Promnitz skladby komorní, sborové a varhanní, dále kompozice pro sólové violoncello (které sám premiéroval), Hymnus pro mezzosoprán a smyčcový kvartet, Dialog pro mezzosoprán a dechový kvintet a skladbu s názvem „Barlachovy postavy“ pro dvě violy, kontrabas, harfu a bicí nástroje. Poslední z uvedených skladeb byla — stejně jako dnes hrané dílo — premiérována v komorní abonentní řadě Drážďanské filharmonie.

Rainer Promnitz se dává často inspirovat výtvarnými motivy. Tak je tomu i v kompozici **Symphonisches für B.**, která zachycuje v obrazném pohledu hudebníka různé práce Ernsta Barlacha, vytvořené od roku 1984. Dílo bylo napsáno jako pietní vzpomínka k padesátému výročí Barlachovy smrti (24. října 1988).

Skladba má tři samostatné části: pomalá první má meditativní charakter, bystřejší střední věta se vztahuje k Barlachovým sochám Poutník a „Berserker“, základem třetí věty je dvojitá plastika, nazvaná Shledání.

Vezmeme-li v úvahu jen opravdu často prováděná a v repertoáru sólistů i těles pevně zakotvená díla, napočítáme v soupisu tvorby **Bohuslava Martinů** na dvě desítky skladeb pro sólové nástroje s průvodem orchestru. Patří sem ovšem především čtyři koncertantní skladby pro klavír, proslulá Rapsódie — koncert pro

Bohuslav Martinů

violu, Sinfonietta giocosa pro klavír, dva koncerty pro housle, dva pro violoncello atd. Donedávna stál do jisté míry v pozadí **Koncert pro hoboj a orchestr** (v Praze ho 7. prosince 1987 provedla ve Smetanově síni s našim orchestrem Liběna Séquardtová). Ale ryzí hudební kvality tohoto pozoruhodného díla řadí koncert právem k tomu nejzajímavějšímu, co nám Martinů ve své tvůrčím odkazu zanechal.

Koncert vznikl v první polovině roku 1955 za skladatelova pobytu ve francouzské Nizze. Manželé Martinů se v červnu roku 1953 vrátili na dva a půl roku ze Spojených států zpět do Evropy. V tomto období vznikla nejkrásnější díla Bohuslava Martinů: mj. opera Mirandolina, kantáta Hora tří světél, oratorium Gilgameš, orchestrální kompozice Fresky Piera della Francesca a překrásná malá kantáta Otvírání studánek. Hobojový